

DİYANET
İŞLERİ BAŞKANLIĞI
DERGİSİ

DİNİ, AHLÂKÎ, EDEBÎ, MESLEKÎ AYLIK DERGİ

2. Cilt

Ağustos - Eylül 1963

8 - 9. Sayı

PEYGAMBERİMİZİN EŞSİZ ŞAHSİYETİ

Mekke'de çıkan «El-Bilâd» gazetesinin (3 Ağustos 1963 tarihine raslayan) 12 Rebi'ül-Evvel 1383 Hicri tarih ve 1369 sayılı nüshasında, Peygamberimizin doğum gününü dolayısıyla intişar eden yazının kısaltılmış tercümesi.

Arapça aslından çeviren: Nafiz DANIŞMAN

Peygamberimiz S. A. M. in doğum günü'nü ondört yüzyıldan sonra da, hidayeti dalâletten ayıran bir sınır; ve kara, kör bir zorbalık devrini, aydın ve müsamahalı bir kanunculuk devrinden ayıran açık bir yol olarak bilir ve hatırlarız.

Muhammed S. A. M. den önce de peygamberler gelmiş, fakat bunların eserlerini zaman ve türlü ihtiraslar yıkmış; insanlığın doğru yoldan çıkmasına ve şaşkınlık içinde bocalamasına sebep olmuştu. Bu yüzden, aile bağları gevşemeğe, topluluklar çözülmeye, ve insanlığın bütünü dağılmağa yüz tutmuştu. Bunun üzerine insanlar, birbirlerini yemeğe, ve dünyalıklar üzerine mezbûhâne atılarak bu dünyalıklar uğrunda hayatlarını fedaya başlamışlardı. İşte böylece, dinini ve Allâh'ını unutan insanlık gemisinin, tehlikeli denizlerin kuduran dalgaları arasında kırılıp batması mukadderdi.

Bu sırada Hazret-i Muhammed S. A. M., Mekke'de, Arap Yarımadasının ortasında, asıl anne ve babadan doğdu. Onun doğumu, araplığın ve insanlığın tarihinde yeni bir başlangıç noktası; ve insanî faziletlerin bir dayanak noktası oldu. Onun insanlığa getirdiği ilim, ahlâk, hürriyet ve adâlet risâleti (misyonu) sâde olduğu kadar büyüktü.

Peygamber Efendimiz S. A. M.'in şahsiyeti, Risâletinden önce de büyük saygı ve takdir toplamıştı. Onun muâriz ve inatçı düşmanları bile, kendisini düşürecek bir şekilde yemiyorlardı. Şahsiyeti o derece gelişmiş, heybeti o derece büyük, mertliği o derece kabarık, emâneti o derece meşhur ve doğru sözlülüğü o derece tanınmıştı ki, kendisine Cahiliye devrinde de «Es-Sadık-ül-Emîn» lâkabı verilmişti.

Peygamberimiz'in doğumu, insanlık için rahmet; Risâleti, hidayet kaynağı; hayatı, nîmet oldu. Ona inanıp arkasından gidenler, büyük bir vicdan huzûruna kavuşmuştu. Kendisiyle bu dîn uğrunda ihlâs ile çalıştılar. Bunların arkasından gelenler de, Rasulûllâh'ın gösterdiği aydın ve doğru yolda yürüdüler. Bu suretle İslâm dîni, hiç bir dine mazhar olmayan bir şekilde yayıldı; İslâm ülkeleri genişledi; ve seksen yılda, Roma Devletinin 800 yılda ulaşamadığı genişliğe ulaştı.

Peygamberimiz'i anarken, Allâh'ın Kitabına; Rûh-i Emîn'in (Cebrâil'in) Onun temiz kalbine akıttığı âyetlere döneriz. Ve ruhlarımız, o âyetlerin hidâyetiyle sükûn bulur. Yürekllerimiz, onların nûrlariyle aydınlanır.

Ey Rabbimiz; kulun ve Elçin Muhammed'e, onun soyuna, arkadaşlarına, ve onların iyi ve güzel izlerinden gidenlere Sen rahmet ve şefkat et!